

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE i HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U BANOVIĆIMA
Broj: 127 0 Mal 076793 21 Mal
Banovići, 28.06.2023. godine

Općinski sud u Banovićima sudija Zlatko Šahinović, u pravnoj stvari tužitelja Mldb.1. zastupan po ocu E.K. sin K. iz B., ... a on po punomoćniku Gutić Azri advokatu iz Banovića, protiv tužene Općine Banovići, zastupana po zastupniku po zakonu Općinskom pravobraniocu Fikreti Kerić-Tagić, radi naknade štete, vsp. 3.350,00 KM, nakon održane usmene, glavne i javne rasprave u prisustvu tužitelja, punomoćnika tužitelja i zakonskog zastupnika tužene, dana 28.06.2023. godine donio je sljedeću:

P R E S U D U

Obavezuje se tužena Općina Banovići da tužiocu Mldb.1., iz B., ..., na ime naknade nematerijalne štete nastale povodom štetnog događaja od 24.12.2020. godine, za pretrpljene fizičke bolove isplati iznos od 600,00 KM, za pretrpljeni strah iznos od 1.240,00, KM, za duševne bolove zbog naruženosti iznos od 700,00 KM, što ukupno iznosi 2.540,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 05.03.2021. godine, kao dana podnošenja tužbe, pa do isplate, kao i da mu naknadi troškove parničnog postupka u ukupnom iznosu od 788,82 KM, a sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja

Obrazloženje

Tužitelj je putem punomoćnika podnio tužbu protiv tužene dana 05.03.2021. godine, radi naknade štete. U tužbi navodi da je tužitelja dana 24.12.2020. godine oko 15.30 sati na javnoj površini-putu u naselju B. u B., pred većim brojem svjedoka napao čopor pasa lotalica, na način da su mu dva psa skočila na leđa, a jedan ga je ugrizao za desnu potkoljenu sa stražnje strane i načinio mu razdernu ranu dužine oko 4 cm, te da se tužitelj istog dana javio Službu hitne medicinske pomoći Doma zdravlja Banovići, odakle je upućen u Zavod za javno zdravstvo Tuzlanskog kantona, gdje su mu konstatirane „(...)“. Dalje u tužbi se navodi sa iako je u prvom momentu prijavljeno da se radi o psima poznatog vlasnika, naknadno je utvrđeno da se radi o psima lotalicama, a do zablude po pitanju ovoga je došlo jer su neke od žena u naselju povremeno hranile ove pse. Pa s obzirom na veliki intenzitet pretrpljenog straha, mldb. tužitelj je „(...)“. Dalje u tužbi je navedeno da je tužena odgovorna za štetu koju je pretrpio, jer u skladu sa odredbama Zakona o komunalnim djelatnostima, Zakona o principima lokalne samouprave u F BiH i Zakona o zaštiti i dobrobiti životinja odgovorna za napuštene i izgubljene životinje i njihovo uklanjanje sa javnih površina, odnosno dužna je da osigura adekvatnu brigu o zaštiti i smještaju napuštenih i izgubljenih životinja i zbrinjavanju pasa lotalica, te da se radi se o vanugovornoj odgovornosti tužene za štetu od opasnih stvari ili opasnih djelatnosti u smislu odredbe člana 173. Zakona o obligacionim odnosima. U toku postupka punomoćnik tužitelja ostao je kod navoda iz tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva, te precizira tužbeni

zahtjev kao u izreci presude, a u završnoj riječi navodi da se dana 24.12.2020. godine desio sporni događaj, pri kome je tužilac na javnoj površini-putu u B., u naselju B., pretrpio napad od strane tri psa lutilice, kao i ujed jednog psa lutilice i zadobio povrede u vidu ugrizne rane u predjelu desne potkoljenice, da su navedene povrede u uzročno-posljedničnoj vezi sa ugrizom psa lutilice, te da je tužena u skladu sa odredbama Zakona o komunalnim djelatnostima Tuzlanskog kantona, i to člana 4. ovog zakona, Zakona o principima lokalne samouprave BiH i Zakona o zaštiti i dobrobiti životinja obavezna da uklanja pse lutilice, da je u smislu odredaba člana 154., 155., 172. stav 1., 173, 184 i 200, Zakona o obligacionim odnosima za štetu koju je pretrpio tužilac odgovorna tužena po principu objektivne odgovornosti (tzv. pretpostavljena uzročnost) i obavezna je tužiocu naknaditi štetu, i to zbog propuštanja radnji u obavljanju poslova uklanjanja i zbrinjavanja napuštenih životinja, a da je višina štete koju je tužilac pretrpio dokazana je vještačenjem po vještaku medicinske struke. U konačnici tužilac predlaže da se konačno opredijeljeni tužbeni zahtjev usvoji u cijelosti kao osnovan, i potražuje troškove postupka.

Tužena u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva, te ističe prigovor pasivne legitimacije na strani tužene, te ističe da zahtjeva da postupajući sud u skladu sa članom VI.4. Ustava Bosne i Hercegovine koji propisuje da je Ustavni sud nadležan u pitanjima koja mu je proslijedio bilo koji sud u Bosni i Hercegovini u pogledu toga da li je zakon, o čijem važenju njegova odluka ovisi, kompatibilan sa ovim Ustavom, sa Evropskom konvencijom o ljudskim pravima i pogledu postojanja ili donošenja nekog opšteg pravila međunarodnog javnog prava, koje je bitno za odluku suda a imajući u vidu i da je članom 5. Zakona o sudovima FBiH propisana obaveza sudova da štite prava i slobode zajamčene ustavima BiH, Federacije i kantona, te osiguravaju ustavnost i zakonitost pokrene pitanje ustavnosti Zakona o zaštiti i dobrobiti životinja. Dalje u odgovoru na tužbu se navodi da Zakonom o zaštiti i dobrobiti životinja između ostalog je povrijeđen član 4. Stav 6. Evropske povelje o lokalnoj samoupravi, jer općina tj. jedinica lokalne samouprave nije konsultirana, odnosno istoj nije data mogućnost za davanje mišljenja u postupku pripremanja i donošenja ovog zakona iako ga se isti neposredno tiče, te da pored navedenog i ministarstvo vanjske trgovine i ekonomskih odnosa pri donošenju Pravilnika o osnivanju i uvjetima koje moraju ispunjavati skloništa za životinje prekoračio je zakonsko ovlaštenje jer je prvo donijelo pravilnik, a ne odluku u smislu dana 40. stava 1. tačka g. Zakona o zaštiti i dobrobiti životinja, te danom 3. izvršilo drugu bitnu povredu zakona, jer je propisalo obavezu upravnim organima da osnuju skloništa za životinje koja obaveza ne proizilazi iz zakona, te da zbog navedenih razloga ovi propisi ne mogu biti pravni osnov za nastanak obaveze tužene, ali ni Zakon o komunalnoj djelatnosti TK, jer su Zakonom o zaštiti i dobrobiti životinja derogirane odredbe kantonalnih zakona o komunalnoj djelatnosti po kojima je tužena mogla vršiti poslove uklanjanja životinja, pasa lutilica i poslove eutanazije životinja što je ovim zakonom tuženoj onemogućeno, pa zbog naprijed navedenog smatra da je za eventualnu štetu koju je pretrpio tužitelj isključivo odgovorna država BiH čiji su organi vlasti donijeli zakon i podzakonske akte ne poštujući procedure propisane Evropskom poveljom o lokalnoj samoupravi koja ima primat nad domaćim zakonodavstvom i ne poštujući član 18. Zakona o upravi. Pa imajući u vidu da je članom 8. Zakona o principima lokalne samouprave zaštita životinja

u nadležnosti jedinica lokalne samouprave, asno je da su državni organi uprave morali prilikom donošenja ovog zakona i pravilnika pribaviti mišljenje jedinica lokalne samouprave i tek tada uputiti zakona na razmatranje Parlamentu, odnosno tek tada donijeti podzakonske akte, a koje mišljenje nisu pribavili, te da je ovim zakonom stavljen prevelik teret na lokalnu samoupravu, a donošenje ovakvog zakona nisu pratila novčana sredstva za provedbu istog što je također suprotno odredbama Zakona o lokalnoj samoupravi. Dalje u odgovoru na tužbu se navodi da je za štetu koju je eventualno pretrpio tužitelj odgovoran BIH čiji su organi vlasti donijeli neustavan zakon i isti spriječili tuženu da uklanjanjem-eutanazijom pasa lualica štite građane od istih, tim prije što osporavanim zakonom propisana kažnjivost za vršenje kafilerijske djelatnosti. Dalje se navodi da tužena nema pasivne legitimacije, jer je članom 110. stav 1. Odluke o komunalnom redu na području Općine B. propisano da poslove uklanjanja pasa lualica, mačaka i drugih životinja bez vlasnika, eutanazija i neškodljivo uklanjanje životinjskih leševa sa javnih površina, vrši javno komunalno preduzeće, odnosno pravno i fizičko lice kome je povjereno vršenje ovih poslova, te da tužitelj nije priložio dokaz da se radi o napuštenoj životinji, odnosno psu lualici. U toku postupka zastupnik po zakonu je ostala kod odgovora na tužbu, a u završnom izlaganju zakonska zastupnica tužene ističe da tužitelj nije dokazao da je pretrpio štetu u visini, kako je to precizirano na glavnoj raspravi, iz razloga što tužena u cijelosti osporava nalaz vještaka medicinske struke koji nije u skladu sa medicinske dokumentacijom koja se nalazi u spisu, te da se sam vještak na glavnoj raspravi izjasnio da je dužinu bola i straha odredio na način kako je to navedeno u nalazu, ali da smatra da dužina bola slabog intenziteta bi trebala biti 15 dana, te da vještak nije izvršio uvid u zdravstveni karton tužitelja, te samim tim nije mogao ni utvrditi da li posljedice koje je tužitelj naveo posljedice štetnog događaja jer nije mogao utvrditi da li je neke od tih negativnih posljedica tužitelj već imao i ranije, te da se vještak izjasnio da je naruženost kod tužitelja lakog stepena i da je teško uočljiva trećim licima i da takva naruženost nikako ne utiče na psihičko stanje i zdravlje tužitelja. U konačnici predlaže da sud tužbeni zahtjev odbije u cijelosti, te da se obaveže tužitelj da tuženoj naknadi troškove parničnog postupka.

U toku postupka izvedeni su dokazi uvidom i čitanjem u materijalnih dokaza, i to dokaza predloženih od strane tužitelja: „[...]“, saslušani su svjedoci M.P., N.T. i A.K., saslušan je tužitelj u svojstvu parnične stranke, pa je sud nakon ocjene svih izvedenih dokaza u smislu čl. 8. ZPP-a, odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga.

Među strankama je nesporno da je tužitelj Mldb.1. dana 24.12.2020. godine zadobio tjelesne povrede ugrizom psa. Sporno je među strankama da li je pas koji je napao tužitelja pas lualica ili ne, sporna je pasivna legitimacija tužene, te je sporna dužina pretrpljenog bola i straha, te naruženost kod tužitelja zbog štetnog događaja.

Tužitelj, saslušan u svojstvu parnične stranke, u svom iskazu navodi da se vraćao kući od druga, koji živi na dnu naselja B., općina B., i kada je došao u blizinu kuće M.P., psi su počeli lajati, dva psa su mu skočila na leđa, a treći pas ga je ujeo za nogu, te da se to desilo na ulici, i onda je M.P. izašla sa nekom motkom iz dvorišta i pokušala otjerati pse, onda je došao i komšija N.T. i

pomogao M.P. da otjeraju pse, a pas koji ga je ujeo bio je smeđe-crne boje, nije imao ni ogrlicu niti tzv. mindušu na uhu, te da je on i ranije na tom lokalitetu viđao pse koji su ga napali, da oni nemaju vlasnika, a ljudi iz tog naselja su im ponekad davali hranu. Dalje je naveo da ga je nakon toga N.T. odveo kući i predao ga majci, i majka mu je saprala krv sa desne noge ispod koljena i nazvala je oca nakon čega su otišli u Dom zdravlja Banovići, a nakon toga za T.. Te da nakon tog događaja osjeća „(...)“. Na upit zastupnika tužene tužitelj je naveo da nakon tog prvog javljanja u Dom zdravlja nije išao na previjanje „(...)“ ali da ne zna tačno koliko dugo, i kada se desio štetni događaj on i njegovi ukućani mislili su da se radi o psu poznatog vlasnika, tj. o N. psu zato što ih je N. ponekad hranila u svom dvorištu, te da su prije napada na njega izašli iz nečije njive, i da je tada bio „(...)“ i tada je odsustvovao iz škole.

Iz iskaza svjedoka M.P. proizlazi da je u decembru 2020. godine, negdje pred Novu godinu, nekako predvečer, bila ispred kuće, čula lavež pasa, okrenula se i vidjela tri psa i koji su napali „[...]“.

Iz iskaza svjedoka N.T. proizlazi da se on vraćao kući sa fudbalskog turnira, u decembru 2020. godine, i na ulici je vidio „[...]“.

Iz iskaza svjedoka A.K., majke tužitelja, proizlazi da je u decembru 2020. godine bila u kući sa mlađim djetetom, i na vrata joj je pokucao komšija „[...]“.

Iz nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke - ortopeda prim.dr. Tanović Murisa od 05.01.2022. godine proizlazi da je vještak na osnovu podataka iz medicinske dokumentacije zaključio da je malodobni tužitelj Mldb.1. kritičnog događaja zadobio ozljede u vidu „[...]“. Na upit zastupnika tužene vještak je naveo da je ocjenu fizičkog bola i straha učinio na temelju medicinske dokumentacije koju je citirao u nalazu, te da nije koristio zdravstveni karton tužitelja prilikom utvrđivanja fizičkog bola i straha, te da se u nalazu epidemiologa od 25.12.2020.g. opisuje da se pregledom nalazi u „(...)“, te da gledano sa uopštene tačke gledišta i ogrebotina i razderotina mogu dovesti do pojave realnih komplikacija, međutim posmatrajući takve rane, ako su već nastale, naravno da razderotina, znači kidanje tkiva zubima predstavlja ozljedu puno ozbiljniju i težu za razliku od ogrebotine, i da prilikom ocjene fizičkog bola nije uzimao u obzir bilo kakve komplikacije, niti ih je bilo u konkretnom slučaju, tako da obzirom da iste nisu postojale nije kroz iste ni mogao cijeliti fizičku bol, nego je cijenio na temelju navoda i činjenica iz medicinske dokumentacije, te da se iz medicinske dokumentacije ne može utvrditi do kada je trajalo liječenje fizičke povrede tužitelja, jer nema takvih podataka, odnosno nalaza ljekara u kojem bi bilo navedeno da je liječenje završeno, i da naruženost u lakom stepenu koja je ponekad vidljiva trećim licima nema uticaja na psihičko stanje i psihičko zdravlje tužitelja, jer vrsta naruženosti je takva da ne može izazvati neku duševnu bol, ali je primjetna u nekim životnim okolnostima i kod samog tužitelja. A na upit suda vještak je naveo da kada je u pitanju fizička bol slabog intenziteta ocjena koju je dao, sadrži u sebi i osjećaj fizičke boli koju je tužitelj trpio a uzimajući u obzir i sve nelagodnosti koje je tužitelj imao tokom liječenja, a koje je naveo u nalazu, i ako se izuzmu sve nelagodnosti onda bi bol slabog intenziteta bila u trajanju od 15 dana, bez nelagodnosti koje je tužitelj trpio, kada je u pitanju ocjena straha razlog iz kojeg je cijenio strah u

intenzitetu i trajanju kada je u pitanju i jaki, srednji i slabi strah je uzrokovan ono što je naveo u nalazu, jer je strah kod djece i adolescenata zbog svega što sam naveo u nalazu, a prevashodno imajući u vidu nalaz psihijatra i postojanja „(...)“, što se navodi u nalazu psihijatra, a što pretpostavlja nije trajnog karaktera, niti je psihička trauma takvog karaktera da je mogla dovesti do trajnog postojanja „(...)“, te iz navedenih razloga ostaje pri svom nalazu kada je u pitanju ocjena straha i fizičkog bola.

Uvidom u Odgovor na zahtjev PU Banovići-PS Banovići br. ... od 25.02.2021. godine, utvrđeno je da je su policijski službenici postupili po prijavi A.K. o napadu na njenog sina Mldb.1. i tom prilikom su došli do informacija da se radi o psima lualicama koje je prijavljena N.H. povremeno hranila zbog čega su se isti zadržavali oko njene kuće.

Iskaze svjedoka M.P. i N.T. i iskaz tužitelja Mldb.1., sud je prihvatio objektivnim jer su u bitnom suglasni tj. da je tužitelja na javnom putu u naselju B. općina B. u neposrednoj blizini kuće M.P., napalo više pasa i da ga je jedan pas lualica ugrizao i to za desnu potkoljenu. Da je tužitelj doživio povredu ujedom psa, proizilazi i medicinske dokumentacije u spisu, te iz nalaza vještaka medicinske struke dr Tanović Murisa, te iz akta policijske stanice Banovići. A utvrđenje suda da se radi o psu lualici, proizilazi iz suglasnih izjava svjedoka M.P. i N.T., te iskaza tužitelja pred sudom, koji su saglasni da se radi o psu lualici, tj psu bez vlasnika, a koje su svjedoci i tužitelj viđali u blizini.

Prigovore zakonske zastupnice tužene na nalaz i mišljenje vještaka medicinske struke dr. Tanović Murisa, ovaj sud smatra neutemeljenim, iz razloga jer je vještak odgovorio zadatku određenom rješenjem suda, te u pismenom nalazu i mišljenju te u iskazu pred sudom, pojasnio na osnovu čega je izveo zaključak o intenzitetu i dužini trajanja pretrpljenog bola i straha, i naruženosti kod tužitelja. Iz svega do sada navedenog Sud je nalaz i mišljenje vještaka ortopeda dr. Tamović Murisa, prihvatio kao stručan i objektivan, te utvrđenu dužinu i intenzitet bola i straha, kao i naruženosti kod tužitelja, te utvrđenu klasifikaciju ozljede kod tužitelja, te utvrđenje da se radi o ozljedi nastalom ujedom psa, uzima kao vjerodostojne i tačne.

Iz provedenih dokaza utvrđeno je da je tužitelj Mldb.1. dana 24.12.2020. godine pretrpio povredu uslijed ugriza psa lualice, dok se tužitelj kretao u javnim putem u naselju B. u B., kojom prilikom je tužitelju nanesena laka tjelesna povreda u vidu ugriznih rana od psa u predjelu desne potkoljenice i da je tom prilikom tužitelj povodom navedene povrede pretrpio nematerijalnu štetu u vidu fizičke boli i pretrpljenog straha, te naruženosti.

Odluku o tužbenom zahtjevu sud je donio na osnovu prethodno utvrđenog činjeničnog stanja i odredbi člana 27., 28, 29 i 30 Zakona o zaštiti i dobrobiti životinja („Sl. glasnik BiH“ br. 25/09) i odredaba čl. 3, 5 i 6 Zakona o komunalnim djelatnostima TK („Sl. novine TK“ br. 11/05), te odredbi člana 154. stav 1., 155., 158., 172 stav 1., 173., 184. i 200. Zakona o obligacionim odnosima Federacije Bosne i Hercegovine.

Iz provedenih dokaza je utvrđeno da je šteta koju je pretrpio tužitelj upravo u uzročno-posljedičnoj vezi sa psima lotalicama, koji su se pojavili na javnom putu kojim se tužitelj kretao pješke, a što je propust tužene da obezbijedi javni prostor od pasa lotalica. Za štetu koju psi lotalice pričine građanima na teritoriji općine odgovara Općina, zbog propusta u obavljanju djelatnosti sakupljanja i zbrinjavanja napuštenih životinja i to po kriterijima presumirane krivnje, jer je njena zakonska obaveza da kao jedinica lokalne samouprave na svojoj teritoriji organizira službu ili angažuje pravno lice koje će obavljati poslove hvatanja i zbrinjavanja napuštenih životinja u prihvatilište za životinje, koji poslovi predstavljaju poslove od opšteg interesa, pa iz navedenog sud izvodi zaključak o postojanju odgovornosti tužene za nastanak štete, a shodno gore navedenim odredbama Zakona o obligacionim odnosima, te odredbama čl. 27., 28., 29. i 30. Zakona o zaštiti i dobrobiti životinja („Sl.glasnik BiH“ br. 25/09) i odredaba čl. 3., 5. i 6. Zakona o komunalnim djelatnostima TK. Navedene odredbe Zakona o zaštiti i dobrobiti životinja propisuju način zaštite napuštenih i izgubljenih životinja, obavezu obezbjeđivanja adekvatnog smještaja, te određuju da se skloništa i higijenski servisi finansiraju iz budžeta entiteta, kantona, gradova i općina, dok navedene odredbe Zakona o komunalnim djelatnostima propisuju da općine obezbjeđuju obavljanje komunalnih djelatnosti određenih tim Zakonom, a koje djelatnosti između ostalog su i obavljanje kafilerijskih poslova (poslovi uklanjanja pasa lotalica, eutanazija i neškodljivo uklanjanje životinjskih leševa sa javnih površina). Iz navedenih odredaba jasno proizilazi da je tužena obavezna i odgovorna za obavljanje poslova uklanjanja pasa lotalica, na cijeloj teritoriji općine, da se iz njenog budžeta financira zbrinjavanje i smještaj napuštenih i izgubljenih životinja, a iz čega proizilazi i pasivna legitimacija tužene u ovom postupku. Obzirom da je tužena dužna da obezbijedi obavljanje komunalnih djelatnosti u koje spadaju i poslovi uklanjanja pasa lotalica, shodno navedenim odredbama Zakona o komunalnim djelatnostima i Odluci o komunalnom redu na području Općine Banovići, a koju obavezu je propustila da izvrši bez opravdanog razloga, to je i odgovorna za nastalu štetu tužitelju koju je pretrpio napadom psa lotalice. Sud u konkretnom slučaju nije utvrdio da je tužena imala opravdanih razloga zbog neispunjenja svoje obaveze uklanjanja pasa lotalica i njihovog sklanjanja i obezbjeđivanja adekvatnog smještaja.

Tužena je prigovorila u odgovoru na tužbu da općina nije pasivno legitimisana tj., da nema odgovornosti za napad pasa lotalica na tim površinama, što je sud prigovor tužene odbio kao neosnovan. Naime, iz provedenih dokaza, iskaza svjedoka M.P. i N.T. i iskaza tužitelja, sud je utvrdio da napad pasa lotalica na tužitelja desio na putu u naselju B. u B., a uzimajući u obzir i gore navedeno da iz odredbi Zakona o komunalnim djelatnostima TK, jasno proizilazi da je tužena obavezna i odgovorna za obavljanje poslova uklanjanja pasa lotalica, na cijeloj teritoriji općine.

Iz svih iznijetih razloga, a imajući u vidu da je radnjom propuštanja u obavljanju djelatnosti sakupljanja i zbrinjavanja napuštenih životinja u konkretnom slučaju pasa lotalica tužitelju pričinjena šteta, sud je odlučio da stoji odgovornost tužene za predmetni štetni događaj, a sve temeljem odredaba gore navedenog Zakona o obligacionim odnosima, Zakona o zaštiti i dobrobiti životinja, Zakona o komunalnim djelatnostima.

Na okolnosti utvrđivanja pretrpljene nematerijalne štete izveden je dokaz vještačenja po vještaku medicinske struke – ortopedu prim.dr. Tanović Murisu na osnovu kojg nalaza je sud utvrdio visinu nematerijalne štete, budući da je sud nalaz vještaka prihvatio u potpunosti. Slijedom navedenog sud je tužitelju dosudio nematerijalnu štetu u visini od 2.540,00 KM, od čega iznos od 600,00 KM na ime pretrpljenih fizičkih bolova i iznos od 1.240,00 KM na ime pretrpljenog straha, za duševne bolove zbog naruženosti iznos od 700,00 KM a imajući u vidu odredbe člana 200. Zakona o obligacionim odnosima i Orijentacione kriterije Vrhovnog suda Federacije Bosne i Hercegovine za utvrđivanje visine pravične naknade nematerijalne štete od 27.01.2016. godine, kako je tužitelj i tražio, budući da je visina štete u granicama Orijentacionih kriterija.

Iz svih naprijed iznijetih razloga sud je odlučio kao u izreci presude.

Sud je odbio prijedlog zakonskog zastupnika tužene za prekid postupka radi pokretanja pitanja Ustavnosti Zakona o zaštiti i dobrobiti životinja u BiH od strane ovog suda, iz razloga jer ovaj sud je mišljenja da nije neophodno prekidati ovaj postupak radi pokretanja pitanja Ustavnosti Zakona o zaštiti i dobrobiti životinja u BiH, iz razloga jer su pravni osnov tužbenog zahtjeva u ovom postupku i odredbe Zakona o komunalnim djelatnostima TK, te da se u većem broju odluka Kantonalnog suda u Tuzli pa i odluka samog Ustavnog suda BiH, donesene odluke u sličnoj ili istoj pravnoj situaciji, te stoga nije neophodno, da se tužitelju uskrati pravo na suđenje u razumnom roku, iz razloga jer bi prekidom postupka i bespotrebnim odugovlačenjem postupka došlo do kršenja prava na pravično suđenje u razumnom roku iz člana II/3.e) Ustava BiH i člana 6. stav 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda.

O troškovima postupka sud je odlučio na osnovu čl. 386. st. 2, čl. 387., čl. 395 i 396. Zakona o parničnom postupku, te u skladu sa važećom advokatskom tarifom. Troškovi tužitelja se sastoje od troškova za sastav tužbe u iznosu od 240,00 KM, troškova zastupanja tužitelja po punomoćniku advokatu na pripremnom ročištu i ročištu za glavnu raspravu u iznosima od po 240,00 KM, tako da ukupni troškovi zastupanja iznose 720,00 KM. Tužitelju pripadaju i troškovi vještačenja u iznosu od 250,00 KM, troškovi na ime takse na tužbu i presudu u iznosima od po 150,00 KM, tako da ukupni troškovi iznose 1.270,00 KM. Obzirom da tužitelj nije uspio u postupku u potpunosti nego u procentu od 75,82%(označena vrijednost spora 3.350,00 KM, a dosuđeni iznos 2.540,00 KM), troškovi tužitelja iznose 962,91 KM.

Troškovi tuženog se sastoje od troškova na ime sastava odgovora na tužbu, te zastupanja na pripremnom ročištu i ročištu za glavnu raspravu u iznosima od po 240,00 KM, u ukupnom iznosu od 720,00 KM, pa shodno njegovom uspjehu od 24,18 %, sud dosuđuje troškove u iznosu od 174,09 KM, te primjenom pravila procesne ekonomije o prebijanju troškova, sud dosuđuju konačne troškove tužitelju u iznosu od 788,82 KM.

S U D I J A
Zlatko Šahinović

Pouka o pravnom lijeku: Protiv ove presude može se izjaviti žalba Kantonalnom sudu Tuzla u roku od 15 dana od dana prijema iste, putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka.